

लोलिष्यन्-न्ती-ती, लोलयिष्यन्-न्ती-ती, लुलोलिष्यन्-न्ती-ती; —
 1 लोलमानः,^A लोलयमानः, लुलोलिषमाणः; —
 इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि भौवादिकखोरतिवत् (363) ज्ञेयानि ।

(1526) “ लोष्ट संघाते ” (I-भ्वादि:-258. सक. सेट्. आत्म.)

लोष्टकः-ष्टिका, लोष्टकः-ष्टिका, लुलोष्टिषकः-षिका, लोलोष्टकः-ष्टिका;
 लोष्टिता-त्री, लोष्टयिता-त्री, लुलोष्टिषिता-त्री, लोलोष्टिता-त्री;
 इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकगोष्टतिवत् (434) ज्ञेयानि । लोष्टः=
 मृत्पिण्डः ।

(1527) “ वकि कौटिल्ये ” (I-भ्वादि:-88. अक. सेट्. आत्म.)

वङ्ककः-ङ्किका, वङ्ककः-ङ्किका, विवङ्किषकः-षिका, वावङ्ककः-ङ्किका;
 वङ्किता-त्री, वङ्कयिता-त्री, विवङ्किषिता-त्री, वावङ्किता-त्री;
 इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकवङ्कतिवत् (140) बोध्यानि । ^Bवङ्कितम्-
 तः, ल्युटि-²प्रवङ्कनम् । औणादिके [1-35] क्रिन्प्रत्यये वङ्किः इति रूपम् ।
 वङ्किः-शरीराङ्गम्, शल्यम् च ।

(1528) “ वकि गत्यर्थः ” (I-भ्वादि:-95. सक. सेट्. आत्म.)

क्षीरस्वामी अमुं घातुं पठति । अर्थभेदः पुनःपाठे प्रयोजनम् इति ज्ञायते ।
 वङ्ककः-ङ्किका, वङ्ककः-ङ्किका, विवङ्किषकः-षिका, वावङ्ककः-ङ्किका;

1. “‘ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्’ (3-2-129) इति चानश्प्रत्ययः । न तु शानच्; लोलतेः परस्मैपदित्वात् । अत एव ‘लोलमानादयश्चानश्’ इति वामनः” (5-2-8) इति माघव्याख्याने (10-59) उपात्तत्वात्, शतरि प्रयोगे दृष्टत्वाच्च ‘लोल—’ इति कश्चन धातुः पूर्वं दृष्ट इति केचित् । ‘लोढ-भुजाकारबृहत्तरङ्गम्’ (माघः 3-72) ‘श्रीराजीवाक्षवक्षस्थलनिलयरमाहस्तवास्तव्य-लोलद्वीलाब्जात् निस्सरन्ती मधुरमधुक्षरी—’ (विश्वगुणादर्शचम्पूः स्तो 1) इत्यादयः प्रयोगाः शत्रन्ता इहानुसन्धेयाः ।
2. अत्र ‘कृत्यचः’ (8-4-29) इति णत्वम् ‘इजादेः सनुमः’ (8-4-32) इति नियमाच्च भवति ।

A. ‘आमृशद्भिरभितो वलिबीचीर्लोलमानवितताङ्गुलिहस्तैः ।’ शि. व. 10-59.

B. ‘फलाङ्कितान् वङ्कितान् वङ्गिमङ्कितान् वनप्रदेशानुसङ्गाककोकिलान् ।’ धा. का. 1-13.